

HU

HU

HU

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2009.12.21.
COM(2009)693 végleges

**A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK,
AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK
BIZOTTSÁGÁNAK**

Az integrált termékpolitika végrehajtásának helyzetéről

SEC(2009)1707

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK

Az integrált termékpolitika végrehajtásának helyzetéről

1. BEVEZETÉS

A Bizottság 2003. június 18-án elfogadta az „Integrált termékpolitika – A termékélelciklus környezetvédelmi szemléletű kialakítására alapozva” című közleményt.¹ Ez a jelentés a politika végrehajtásának állapotát foglalja össze. A jelentést kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum részletes elemzést tartalmaz.

Az integrált termékpolitika (IPP) elve olyan összehangolt fellépést tűzi ki célul, amely a legmegfelelőbb szakpolitikai eszközök felhasználásával és az érdekeltek bevonásával kevésbé környezetszennyező, ugyanakkor a fogyasztók igényeit jobban kiszolgáló „zöldebb” termékek előállítását teszi lehetővé. Ehhez folyamatos fejlesztésre van szükség a termék gyártása és tervezése terén, valamint elő kell segíteni, hogy minél inkább elterjedjenek a fogyasztók körében.

Az integrált termékpolitika elve a következő megfigyeléseken alapul:

- A környezetre gyakorolt negatív hatások többségét az áruk és szolgáltatások (azaz a termékek) előállítása és felhasználása okozza. Az EU-ban és világszerte fogyasztott termékek számának folyamatos növekedése miatt a helyzet egyre csak romlik.
- A termékek környezeti terhelése és környezetre gyakorolt hatása az életciklusuk különböző szakaszaiban jelentkezik (az előállítási lánc mentén, a felhasználási fázisban, a termék életciklus végén történő ártalmatlanításkor). A korrekciós intézkedéseket úgy kell megtervezni, hogy elkerülhető legyen, hogy a környezeti terhelést egyszerűen csak áthelyezzék az életciklus egy másik szakaszába, vagy másik földrajzi területekre.
- Mivel a termékeknek és hatásaiknak széles skálája létezik, ezért nincs egyetlen közös szakpolitikai eszköz, amely mindegyik esetében alkalmazható lenne. A megfelelő politikai eszközöket, illetve azok kombinációját eseti elbírálás alapján kell kiválasztani és összehangolt módon alkalmazni, gyakran több politikai területen át (pl. a terméktervezésre, a kibocsátási határértékekre, a címkézésre, a fiskális intézkedésekre, az iparág kötelezettségvállalásaira, stb. vonatkozó jogszabályok). Ezen eszközök lehető leghatékonyabb felhasználása érdekében az érdekeltek széles körű bevonására van szükség, beleértve a politikai döntéshozókat, a vállalkozásokat és a fogyasztókat.

A 2003-as integrált termékpolitikáról szóló közleményt 1998-ban előkészítő tanulmányok sora, 2001-ben pedig egy integrált termékpolitikáról szóló zöld könyv² előzte meg. A közlemény lefektette az integrált termékpolitika célkitűzéseit és öt integrált termékpolitikai

¹ COM (2003) 302.

² COM (2001) 68.

„alapelveket” állapított meg: (1) Életciklus-szemlélet; (2) Együttműködés a piaccal; (3) Az érdekeltek széles körű bevonása; (4) Folyamatos termékfejlesztés; (5) A szakpolitikai eszközök összehangolt alkalmazása. Az integrált termékpolitika végrehajtását az alábbi három stratégiai intézkedésen keresztül kívánták elérni:

- Átfogó szakpolitikai intézkedésekben, különösen az Európai Unió fenntartható fejlődési stratégiájában³, az Európai Unió hatodik környezetvédelmi cselekvési programjában⁴, valamint a fenntartható fogyasztás és termelés érdekében létrehozott tízéves keretprogramban⁵ való **közreműködés**.
- A termékekre vonatkozó már meglévő politikák **kiegészítése** azon keretek biztosításával, amelyek a környezetvédelmi problémáknak a termékéletciklus szempontjából történő vizsgálatához szükségesek.
- A környezetvédelemmel kapcsolatos termékpolitikai eszközök koordinálásának és koherenciájának **erősítése**.

Ennek megfelelően az integrált termékpolitika általában nem egy adott termékre irányuló konkrét cselekvésben⁶ nyilvánul meg, hanem koncepcionális keretet, iránymutatást és eszközt biztosít a különféle szakpolitikák és szereplők számára. A közlemény kiemelte a lehetséges cselekvési területeket és javaslatot tett a fő érdekcsoportok feladataira vonatkozóan.

A Környezetvédelmi Miniszterek Tanácsa⁷ üdvözölte e kezdeményezést és támogatta „...az érintett szereplők ösztönzésére irányuló azon szándékot, hogy a termékek és szolgáltatások folyamatos javítása érdekében a politikájuk részévé tegyék a termékek környezeti hatásának csökkentésére irányuló célkitűzéseket...”.

Azóta az elvet és az integrált termékpolitikai eszközöket valamennyi szakpolitikai szinten átültették a gyakorlatba az ipar és a többi érdekelt fél különböző mértékű részvételével.

2. A VÉGREHAJTÁS HELYZETE

Ma az integrált termékpolitikai elvek számos kezdeményezésbe beépültek és a közleményben ismertetett módon végrehajtott kutatásokat és kifejlesztett eszközöket széleskörűen alkalmazzák. E kezdeményezésekben azonban nem jellemzőek az integrált termékpolitikára tett kifejezett utalások. Következésképpen az integrált termékpolitikai szemléletmód elterjedésének mértékét inkább a szakpolitikák tartalmából kell megítélni, semmint konkrét utalások alapján. Az integrált termékpolitika létrejötté óta megerősödtek a termékekkel kapcsolatos szakpolitikák következetesebbé tételére tett törekvések is, amelyek a jobb szabályozást célul kitűző program⁸ részét képezik. Az integrált termékpolitikai elveket valóban sikerült a **fenntartható fogyasztás, termelés és iparpolitika** átfogó keretei közé

³ A 2006. június 9-i 10117/06. sz. megújított stratégia a fenntartható fejlődésről

⁴ COM (2001) 31.

⁵ Lásd http://www.un.org/esa/dsd/dsd_aofw_scpp/scpp_tenyearframprog.shtml

⁶ Két kísérleti projektet is végrehajtottak azonban annak érdekében, hogy megvizsgálják a megközelítés érvényességét és a végrehajtás során tapasztalatot nyerjenek. Termékként mobil telefonokat és trópusi fákból készült kerti székeket választottak, környezeti hatásuk jelentőségét, illetve fejlesztésük várt mértékét nem érintve. Lásd <http://ec.europa.eu/environment/ipp/pilot.htm>.

⁷ Az integrált termékpolitikáról szóló, 2003. november 12-i tanácsi következtetések.

⁸ COM (2005) 97

beépíteni a **fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési terv révén**⁹, amely hatékonyan felkarolja és előmozdítja az integrált termékpolitikáról szóló közleménnyel elindított folyamatot.

Indokoltnak tűnik a két folyamatot tovább integrálni a jövőben és az integrált termékpolitikát a fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló program egyik jelentős összetevőjének tekinteni.

2.1. PÉLDÁK AZ INTEGRÁLT TERMÉKPOLITIKA KÖZÖSSÉGI SZINTEN TÖRTÉNŐ VÉGREHAJTÁSÁRA

Az integrált termékpolitikáról szóló közlemény kiadása óta számos politikai kezdeményezésben jelenik meg az az integrált termékpolitikai szemléletmód, amely a termékek teljes életciklusának figyelembevételével „zöldebb” termékek előállítását és használatát helyezi a középpontba.

A **fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési terv** egy olyan összefüggő programcsomagban egyesíti az integrált termékpolitikai eszközöket, amely „zöldebb” termékek és tudatosabb fogyasztási szokások kialakítására törekszik. Ez következőképpen nagyban hozzájárul az integrált termékpolitikai eszközök közösségi szintű végrehajtásához. Ilyen eszköz többek között a **termékek kialakításának folyamatos fejlesztése**, valamint a **címkézési** rendszerek módosítása annak érdekében, hogy a kiváló környezeti teljesítménnyel rendelkező termékek iránti fogyasztói kereslet fennmaradjon; az árak és szolgáltatások **zöld közbeszerzésének** keretei, valamint a lehetséges pénzügyi ösztönzők az ilyen termékek széles körű elterjedésének támogatására. A fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési terv égisze alatt létrehozott **kiskereskedői fórum** hajtja végre továbbá a **zöldebb vállalati beszerzés** integrált termékpolitikai eszközét és biztosítja a különböző érdekelt felek közötti együttműködést, hogy a fenntarthatóság tekintetében biztosítható legyen a fogyasztók jobb tájékoztatása.¹⁰

Az **energiafelhasználó termékek környezetbarát tervezéséről szóló irányelv** az integrált termékpolitikai elveknek a terméktervezésre vonatkozó jogszabályokba való közvetlen átültetését jelentette. Ennek hatályát 2009-ben több termékcsoportha (az energiával kapcsolatos termékekre) kiterjesztették a fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési terv keretében.¹¹

Az **hulladékokról szóló új keretirányelv**¹² számos integrált termékpolitikai eszközt tesz jogilag kötelező erejűvé, különösen a hulladékpolitikával szembeni azon követelményt, hogy az anyagok teljes életciklusát figyelembe kell venni a hulladékgazdálkodási szakpolitika kialakítása során. Az életciklus-szemlélet vezérelte az **elemekről és akkumulátorokról szóló**

⁹ COM (2008) 397

¹⁰ A kiskereskedőknek – mivel elengedhetetlen közvetítő szerepük van a termelők és fogyasztók között – a termelőkkel együttműködve a termékeken megfelelő címkézést és tájékoztatást kell biztosítaniuk annak érdekében, hogy elősegítsék a fenntarthatóbb termékekre való áttérést. A feltüntetett környezetvédelmi információknak érthetőnek és egyértelműnek kell lennie, amely nem vezetheti félre vagy zavarhatja össze a fogyasztókat.

¹¹ Az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról szóló 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv.

¹² A hulladékokról szóló 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv.

irányelv¹³ egyik rendelkezését is, amely csak abban az esetben engedélyezi az ártalmatlanítást az újrahasznosítás helyett, ha az a teljes életciklus során előnyös a környezetre nézve.

A természeti erőforrások fenntartható használatára¹⁴, valamint a hulladékképződés megelőzésére és a hulladékok újrafeldolgozására¹⁵ irányuló **tematikus stratégiák** erősítették az életciklus-szemléletet és a folyamatos fejlesztés szükségességét, valamint a piaccal való együttműködés elvét. Jól példázza ezt a hulladékstratégiának az erős újrahasznosítási piacok iránti igénye az EU-n belül.

Közvetlenül az integrált termékpolitikáról szóló közlemény elfogadását követően a Bizottság megkezdte az **európai életciklus-értékelési (LCA) platform** kialakítását, az életciklus-adatokból egy ellenőrzött minőségű európai referencia-adatbázis létrehozatalát, valamint egy LCA kézikönyv összeállítását. Tovább folytatódik és már nemzetközi szintű az életciklus-szemlélet adott politikai területeken való alkalmazására vonatkozó konkrét útmutatás kialakítása. Két önkéntes alapú **kísérleti projekt** emellett feltárta az integrált termékpolitika elvének és különösen az életciklus-szemléletnek a gyakorlati kérdéseit¹⁶, és ezek alapján az iparág önként kötelezettségeket vállalt.

A **politikák összpontosításának** segítése érdekében a Bizottság megvizsgálta, hogy mely termékek gyakorolják a legnagyobb hatást a környezetre és a fejlesztéshez¹⁷ milyen lehetőségek állnak rendelkezésre. Ennek nyomán kikristályosodtak azok a területek – így például a háztartási, közlekedési és élelmiszeripari termékek területe – amelyeket más kérdésekkel egyetemben közelebbről vizsgál a közelmúltban (2009-ben) több érdekelt fél bevonásával felállított **fenntartható élelmiszer-fogyasztás és -termelés európai kerekasztala**¹⁸, valamint a BUILD-UP weboldal¹⁹.

Az **újrahasznosítás területén a vezető piaci** kezdeményezés azon termékek iránti kereslet élénkítésére irányul, amelyek olyan újrahasznosított anyagokat tartalmaznak, amelyek az egész életciklusra nézve környezeti előnyökkel járnak. A **biotermékek vezető piaca** a megújuló nyersanyagokból, pl. bio-alapanyagú vegyi anyagokból és műanyagból készült, fenntartható termékek kifejlesztésének elősegítését tűzi ki célul.²⁰

¹³ Az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló 2008/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv.

¹⁴ COM (2005) 670

¹⁵ COM (2005) 666

¹⁶ Lásd <http://ec.europa.eu/environment/ipp/pilot.htm>.

¹⁷ Lásd: http://ipts.jrc.ec.europa.eu/activities/sustainable_development/susproc.cfm

¹⁸ Az európai fenntartható élelmiszerfogyasztásról és termelésről szóló kerekasztal több érdekelt fél részvételével zajló folyamat, amely az alábbiakat kívánja elérni: i) tudományosan megbízható, egységes módszerek meghatározása az élelmiszerek és italok esetében végzett környezeti vizsgálatokhoz a termékek teljes életciklusára; ii) a megfelelő kommunikációs eszközök megállapítása a fogyasztókkal és egyéb érdekelttel való kapcsolattartáshoz; iii) az élelmiszerek és italok környezeti tulajdonságai folyamatos fejlesztésének ösztönzése a beszállítói lánc mentén.

¹⁹ A Build-up weboldalon az építési szakemberek, a helyi hatóságok és az épülettulajdonosok tapasztalatot cserélhetnek arról, hogy hogyan csökkenthető az épületek energiafogyasztása. Lásd az alábbi internet címet: <http://www.buildup.eu/>. Az Európai Bizottság is szervezett egy összehangolt akciót a tagállamok képviselőivel, hogy az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv végrehajtásával kapcsolatban a legjobb gyakorlati módszereket kicserélhessék (az épületek energiateljesítményéről szóló, 2002. december 16-i 2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv. HL L 1, 2003.1.4., 65.o.).

²⁰ COM (2007) 860

A hatodik és hetedik kutatási keretprogram az integrált termékpolitika végrehajtásának támogatását célzó számos kutatási projektet finanszírozott, különösen az életciklus-értékelés módszerének javítása, a környezetbarát tervezés, az ipari ökológia, a hulladékok keletkezésének megelőzése, az újrahasznosítás, a biofinomítók és a fenntartható fogyasztás területén.

2.2. PÉLDÁK AZ INTEGRÁLT TERMÉKPOLITIKA TAGÁLLAMI SZINTEN TÖRTÉNŐ VÉGREHAJTÁSÁRA

Az integrált termékpolitika elve már kipróbált és bevett részét képezi a tagállamok tevékenységének, amely gyakran szoros kapcsolatban áll a közösségi szintű tevékenységekkel.

Az integrált termékpolitikai elemeket tartalmazó **közösségi jogszabályok átültetése és végrehajtása** az integrált termékpolitikához való jelentős hozzájárulást jelent a tagállamok részéről. Ilyenek például a terméktervezésre és címkézésre vonatkozó jogszabályok, valamint **a környezetvédelmi költségeknek a gyártói felelősségvállalási rendszereken keresztül történő internalizálása**. A különböző tagállamok bizonyos öko-adó rendszerei a környezetvédelmi költségek internalizálására irányuló nemzeti kezdeményezésnek minősülnek.

A tagállamok lépéseket tettek **a jobb termékek iránti kereslet fokozására**, különösen a zöld közbeszerzés területén. A hét legjobban teljesítő tagállam tevékenysége folytán az Európai Unió átlaga elérte a 45%-ot a zöld közbeszerzések értéke tekintetében, amelynek eredményeképpen a szén-dioxid-kibocsátás például 25%-kal csökkent, ugyanakkor az egész életciklusra megállapított költségek mégis 1%-kal alacsonyabbak lettek. Hollandia a nemzeti kormány számára a fenntartható közbeszerzés 100%-os alkalmazását irányozta elő 2010-re.

Sok tagállam tűzte ki célul **a fogyasztók jobb tájékoztatását**. Az európai ökocímkerendszer mellett a tagállamok kb. fele rendelkezik nemzeti ökocímkerendszerrel – amelyben a forgalomba hozatali engedéllyel rendelkező termékek száma a legeredményesebb esetben eléri a 10 000-et egyetlen országban. Nemzeti szinten a **politika koordinációja és integrációja több területen** mutat javulást: a Bizottság elnökletével megtartott **rendszeres integrált termékpolitikai üléseken** biztosított állandó vélemény- és tapasztalatcsere, amely az alábbiakkal egészül ki: a skandináv országokban például tárcaközi munkacsoportokkal, Franciaországban és az Egyesült Királyságban például az integrált termékpolitikát koordináló nemzeti szervezetekkel, valamint a fenntartható termékek és fogyasztás ügye számára létrehozott minisztériumokkal, illetve Bajorország Tartományi Kormányzatában (Németország) egy szakminisztériummal.

A tagállamok **termékspecifikus intézkedéseket** is átvettek. Dánia, Finnország, Svédország és az Egyesült Királyság adott termékek teljes életciklusa érdekeltjeinek bevonásával **termékbizottságokat** hoztak létre. Bajorország számos környezetbarát tervezési projektet támogatott bizonyos termékek esetében. Olaszország, Dánia, Hollandia, Németország, Svédország és Franciaország különösen aktívan törekedett az iparággal – meghatározott célokra és intézkedésekre – kötött **önkéntes megállapodások** végrehajtására.

E kezdeményezések hátterében gyakran az **életciklus-adatokkal és -módszerekkel** összefüggő tevékeny munka áll. A tagállamok legalább egyharmada tevékeny részt vállalt az eszközök kialakításában és az életciklus-szemlélet elősegítésében; néhányan pedig LCA kutatóközpontokat hoztak létre.

Az életciklus-szemléletnek a szervezetek működésébe történő integrációját illetően valamennyi tagállam tett az **EMAS európai környezetvédelmi vezetési rendszert** ösztönző intézkedéseket.

2.3. PÉLDÁK AZ INTEGRÁLT TERMÉKPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA A VÁLLALKOZÁSOK ÉS EGYÉB ÉRDEKELTEK ESETÉBEN

Iparági szövetségek, önálló vállalkozások és nem kormányzati szervezetek együttműködtek a hatóságokkal és kutatókkal közösségi, nemzeti és helyi szinteken. A legtöbb **termékspecifikus tevékenységre**, beleértve a Bizottság saját kísérleti projektjeit is, csak az ipar és a nem kormányzati szervezetek proaktív bevonásával volt lehetőség. Az iparnak jelentős szerepe volt és van az **életciklussal kapcsolatos információk hozzáférhetővé tételében** is, különösen az európai életciklus-adatbázis elősegítésével.

Jelentősen megnőtt az **életciklus-szemlélet ismertsége**. Az ágazatok egyre növekvő mértékben alkalmazzák az életciklus-szemléletet a termékpolitikával kapcsolatos megközelítésük kifejezésére és a fogyasztókkal és a hatóságokkal való kommunikáció során. Jellemző példa erre az ökoprofil kezdeményezés az európai műanyagiparban. Egy másik példa az iparági szövetségeknek a **környezetbarát tervezésről szóló irányelv** végrehajtási intézkedéseinek kialakításában való aktív részvétele a konzultációs fórumon keresztül. Az életciklus-alapú **politikafejlesztésre** irányuló kezdeményezésekben a vállalkozások részvétele is egyre növekszik például a kiskereskedői fórumban, a fenntartható élelmiszer-fogyasztás és -termelés európai kerekasztalánál és a BUILD-UP kezdeményezésben.

3. TOVÁBBI CSELEKVÉS SZÜKSÉGES

Összességében jelentős előrehaladás tapasztalható az Európai Unióban a környezetközpontú termékpolitikák felé vezető úton. Mindazonáltal továbbra is tág tere maradt a további intézkedéseknek, mivel az integrált termékpolitika inkább egy folyamat, mintsem egy végleges állapot. A nyilvánvaló lehetőségek közé tartoznak a következők:

Az integrált termékpolitika nemzeti politikákon belüli szerepének fokozása. Néhány tagállam példamutató intézkedéseket hozott, de sokan még mindig le vannak maradva. Mivel az integrált termékpolitika egy jelenleg is zajló folyamat, különböző mértékű előrehaladás tapasztalható a jelentési időszak alatt végbement olyan széles körű fejlesztéseknek köszönhetően, mint pl. az EU bővítése. Számos új tagállam azonban jól halad, több EU-15 tagállam azonban fokozhatná erőfeszítéseit.

Tovább kellene ösztönözni és meg kellene könnyíteni **a környezetvédelemmel foglalkozó nem kormányzati szervezetek, a fogyasztóvédelmi szervezetek és a kkv-k** számára az integrált termékpolitika folyamatában való részvételt és az ilyen eszközök alkalmazását. Általános megfigyelés, hogy több támogatásra és párbeszédre van szükség az életciklus-szemlélet azon környezeti előnyeinek hatékonyabb tudatosításához, amelyek csökkenthetik a termékek általános negatív hatásait. Számos termékbizottság és kísérleti projekt példája megmutatta, hogy a konkrét esetekben való együttműködéssel ez kiválóan megvalósítható.

Ahogy az az integrált termékpolitikai közleményben már szerepel, a **nem ipari termékek** környezeti tulajdonságainak a fejlesztésére és a **szolgáltatásokra** is alkalmazható az elv. A fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési terv keretében

indultak ilyen irányú kezdeményezések, mint pl. a már említett kiskereskedői fórum és a fenntartható élelmiszer-fogyasztás és termelés európai kerekasztala.

Az adózási és támogatási rendszerek „integrált termékpolitikai eszközeit” közösségi szinten még nem alkalmazták.

4. POLITIKAI KEZDEMÉNYEZÉSEK AZ INTEGRÁLT TERMÉKPOLITIKÁTÓL A FENNTARTHATÓ FOGYASZTÁSRÓL, TERMELÉSRŐL ÉS IPARPOLITIKÁRÓL SZÓLÓ CSELEKVÉSI TERVIG

Az integrált termékpolitika elvét a Bizottság egy olyan időszakban dolgozta ki, amikor a környezetvédelmi politikában jelentős új kezdeményezések születtek és a „csővégi” szennyezéscsökkentés helyett egyre inkább a megelőző intézkedések kerültek előtérbe. Közösségi szinten a hatodik környezetvédelmi cselekvési program szólított fel alkalmazására a természeti erőforrások, valamint a hulladékpolitika terén, nemzetközi szinten pedig a johannesburgi csúcstalálkozó tudatosította a döntéshozókban a fenntartható termelési és fogyasztási szokásokra irányuló fellépéseket.

Felismerve, hogy számos környezeti problémáért a globálisan forgalmazott termékek és anyagok egyre növekvő száma és kínálata okolható, a hulladékokra, vízre, levegőre és vegyi anyagokra vonatkozó ágazati politikák kiegészültek az integrált termékpolitikával.

Két évvel azt követően, hogy a tanács jóváhagyta az integrált termékpolitikáról szóló közleményt, a Bizottság előterjesztette a természeti erőforrásokkal és hulladékokkal foglalkozó tematikus stratégiát, amely a releváns területeken integrált termékpolitikai elvekre épült. További két év elteltével a Bizottság kiadta a fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló jövőbeli cselekvési tervre vonatkozó konzultációs dokumentumát és a következő évben el is fogadta a tervet.

A fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési terv 2012-ig irányozza elő a terv néhány elemének, valamint magának a tervnek a felülvizsgálatát, így tartva kiemelt helyen a politika napirendjén az integrált termékpolitikai eszközök végrehajtására tett konkrét intézkedések kérdését.

5. KÖVETKEZTETÉSEK

Az integrált termékpolitika a termékek folyamatos fejlesztése érdekében a legmegfelelőbb szakpolitikai eszközök alkalmazását tűzte ki célul. Ez egy állandó folyamat, nem pedig egy végleges állapot. Nagyon magas szintű tudatosságot igényel a döntéshozóktól és a többi érdekelttől, valamint elszántságot, hogy e tudatosságot konkrét cselekvés formájába öntsék napi szinten.

Az integrált termékpolitikai szemléletmód jelentős mértékben hozzájárult számos környezetvédelmi politika létrejöttéhez a terméktervezés, a természeti erőforrások felhasználása és a hulladékkezelés területén. A tagállamok, az ipar és egyéb érdekelt felek közösségi szintű közvetlen beavatkozással tevékenyen elősegítették ennek végrehajtását, a közösségi jogszabályok átültetését, gazdaságilag motivált intézkedéseket és egyéb kezdeményezéseket.

Az integrált termékpolitika végrehajtását a politika integrációja szempontjából nehéz dokumentálni, mivel az új politikák ritkán tesznek kifejezett utalást az integrált termékpolitikára. Általában jelentős mértékű előrelépést sikerült azonban elérni az életciklus-szemléletnek a kulcsfontosságú ágazatokban és a döntéshozók körében való elterjedése terén, valamint határozott előrehaladás mutatkozik az életciklussal kapcsolatos adatok hozzáférhetősége és a módszerek kérdésében elérni kívánt konszenzus terén is. Komoly előrelépést sikerült elérni a legnagyobb javulási lehetőséggel rendelkező termékek és javulást eredményező lehetséges intézkedések azonosításában.

Jelenleg a fogyasztók tájékoztatása, a környezetbarát tervezésre vonatkozó jogszabályok, a tiszta termelési technikák és a „zöld” beszerzés/közbeszerzés állnak a fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési terv középpontjában. A fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési terv továbbviszi azt a folyamatot, amelyet az integrált termékpolitikáról szóló közlemény indított el annak érdekében, hogy a fenntarthatóbb termékek számára még jobban kiaknázzák a piacon rejlő lehetőségeket és ösztönözzék a tudatosabb fogyasztást. A cselekvési terv 2012-re tervezett felülvizsgálata nagyszerű lehetőséget kínál majd az integrált termékpolitika alakulásának további vizsgálatára.